

ги крие от лакомия Слънчо. Той е гладен, гладувал е цяла зима... Гледай го как припича, как търси нещичко да хапне и пийне!...

— Ах, та затова ли той изпи тъй бързо росицата по цветята и тревата, — рече Добри и се замисли.

Александър Спасов

ПЕСЕН НА ПРОЛЕТТА

Идвам горе от небето —
аз съм пролетта!
Виж лицето мое свети —
аз съм радостта.

С слънчеви лъчи покривам
цялата земя!
С чуден син воал обвивам
бледи небеса!

Еква песен — хор от птици —
следва ме навред!
Пламват детските очици.—
гледат все напред!

Ще царувам аз навеки
в тоз обширен свет,
че под стъпките ми леки
никне цвет след цвет!

Елена Гонкова